

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobce **F. CH. N. s.r.o.**, IČ: x, se sídlem x, zastoupeného JUDr. Jiřím Kadeřábkem, advokátem se sídlem Michalská 4, 412 01 Litoměřice, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno, v řízení o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 11. 2013, č.j. 27573/13/5000-14203-711217, ze dne 16. 9. 2013, č. j. 22735/13/5000-14203-711217, ze dne 14. 2. 2014, č.j. 3709/14/5000-14203-711217, ze dne 4. 6. 2014, č.j. 14493/14/5000-14203-711217, a ze dne 16. 10. 2014, č. j. 48101/14/5000-14203-711217,

t a k t o :

- I. Žaloby se zamítají.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce napadl žalobami rozhodnutí žalovaného, kterými byla zamítnuta jeho odvolání a potvrzena rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu (dále jen „SFÚ“), který zamítl jeho stížnosti, podané podle ustanovení § 237 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů na postup plátce daně, společnosti ČEZ Prodej, s. r. o. (dále jen „plátce“), který mu srazil z fakturovaných částek odvod z elektřiny ze slunečního záření (dále jen „solární odvod“) dle ustanovení § 7a zákona č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, ve znění účinném do 31. 12. 2012 (dále jen „zákon o podpoře“) a dle ustanovení § 14 a následujících zákona č. 165/2012 Sb.,

o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů („dále jen zákon o podporovaných zdrojích energie“).

Projednávaná věc sestává z 5 původně samostatných žalob, které byly postupně spojeny ke společnému řízení vedenému pod sp. zn. 46 Af 65/2013 usneseními ze dne 2. 12. 2013, č. j. 46 Af 67/2013-21, ze dne 6. 3. 2014, č. j. 46 Af 65/2013-106, a ze dne 24. 11. 2014, č. j. 46 Af 65/2013-113. Pro přehlednost řízení podává soud níže přehled jednotlivých žalob.

Žalobce podal žaloby původně vedené pod následujícími spisovými značkami:

- a. **46 Af 65/2013** – žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2013, č. j. 27573/13/5000-14203-711217, kterým byla zamítnuta odvolání proti rozhodnutím SFÚ:
 - i. ze dne 17. 4. 2013, č. j. 123705/13/4000-17104-050259
 - ii. ze dne 10. 6. 2013, č. j. 227961/13/4000-17104-505133
 - iii. ze dne 21. 6. 2013, č. j. 252924/13/4000-17104-505133,
- b. **46 Af 67/2013** – žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2013, č. j. 22735/13/5000-14203-711217, kterým byla zamítnuta odvolání proti rozhodnutím SFÚ:
 - i. ze dne 25. 1. 2013, č. j. 7693/13/4000-17102-203042
 - ii. ze dne 8. 2. 2013, č. j. 31366/13/4000-17104-505133
 - iii. ze dne 19. 3. 2013, č. j. 89989/13/4000-17104-050259
 - iv. ze dne 19. 3. 2013, č. j. 90010/13/4000-17104-050259,
- c. **48 Af 3/2014** – žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2014, č. j. 3709/14/5000-14203-711217, kterým byla zamítnuta odvolání proti rozhodnutím SFÚ:
 - i. ze dne 26. 7. 2013, č. j. 343337/13/4000-17104-505133
 - ii. ze dne 12. 8. 2013, č. j. 372876/13/4000-17104-505133
 - iii. ze dne 21. 8. 2013, č. j. 390246/13/4000-17104-505133
 - iv. ze dne 10. 10. 2013, č. j. 453644/13/4000-17104-505133,
- d. **45 Af 15/2014** – žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2014, č. j. 14493/14/5000-14203-711217, kterým byla zamítnuta odvolání proti rozhodnutím SFÚ:
 - i. ze dne 11. 11. 2013, č. j. 477006/13/4000-17104-505133
 - ii. ze dne 18. 12. 2013, č. j. 504873/13/4000-17104-505133
 - iii. ze dne 10. 2. 2014, č. j. 31028/14/4000-17104-505133,
- e. **45 Af 64/2014** – žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2014, č. j. 48101/14/5000-14203-711217, kterým byla zamítnuta odvolání proti rozhodnutím SFÚ:
 - i. ze dne 5. 3. 2014, č. j. 48101/14/4000-17104-505133
 - ii. ze dne 30. 4. 2014, č. j. 95089/14/4000-17104-505133.

Žalobce ve všech svých žalobách vznesl toliko jeden žalobní bod – namítl protiústavnost zákona č. 346/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „novela“), kterou byla zavedena srážková daň na výnosy provozovatelů fotovoltaických elektráren (dále jen „FVE“). Žalobce spatřoval protiústavnost novely jednak v porušení principu rovnosti (znevýhodnění provozovatelů FVE vůči provozovatelům jiných elektráren), jednak v porušení principu legitimního očekávání (založeného státem původně garantovanou patnáctiletou

návratností investice) a jednak v porušení zákazu retroaktivity. Vzhledem k výše uvedenému navrhl žalobce, aby soud zrušil napadená rozhodnutí žalovaného.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobám uvedl, že správnímu orgánu nepřísluší posuzovat ústavnost zákona, k čemuž je kompetentní toliko Ústavní soud. Rovněž uvedl, že Ústavní soud se již otázkou protiústavnosti solárního odvodu zabýval v nálezu ze dne 15. 5. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 17/11 (publikovaný pod č. 220/2012 Sb.) a protiústavním jej neshledal. Žalovaný uzavřel, že v řízení bylo postupováno zcela v souladu se zákonem a navrhl zamítnutí žalob.

Krajský soud v Praze zjistil ze správního spisu, že žalobce je vlastníkem a provozovatelem FVE. Vyrobenou elektrickou energii dodává do distribuční sítě plátce. Předmětem sporu se staly platby za elektřinu dodanou do distribuční sítě v období září 2012 až prosinec 2014. Plátce uhradil žalobci jen část z fakturovaných částek za uvedené období a k žádosti žalobce o vysvětlení podle ustanovení § 237 odst. 1 daňového řádu svůj postup odůvodnil tím, že jako plátce daně byl povinen z platby srazit a odvést správci solární odvod dle ustanovení § 7a zákona o podpoře.

Žalobce následně podal proti postupu plátce stížnosti dle ustanovení § 237 odst. 3 daňového řádu, které SFÚ zamítl. Poukázal na text ustanovení § 7a a násl. zákona o podpoře (u odvodů za období do 31. 12. 2012) a ustanovení § 14 a násl. zákona o podporovaných zdrojích energie (u odvodů za období od 1. 1. 2013), z něhož plyne, že provozovatel přenosové soustavy je povinen z platby za výkup elektřiny vyrobené ze slunečního záření srazit, vybrat a odvést solární odvod, neboť byly splněny všechny zákonné podmínky. Žalobcem podaná odvolání byla žalovaným zamítnuta a všechna rozhodnutí SFÚ potvrzena. Ve svých rozhodnutích odkázal žalovaný na nález Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 17/11.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl přitom k závěru, že žaloby nejsou důvodné.

Otázka souladu novely a institutu tzv. solárního odvodu s ústavním pořádkem již byla posuzována Ústavním soudem, a to právě z těch hledisek, která uvádí žalobce ve svých žalobách. V nálezu ze dne 15. 5. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 17/11, Ústavní soud uvedl, že „(...)jakkoli došlo přijetím napadených ustanovení ke snížení podpory poskytované provozovatelům FVE, nejednalo se ze shora uvedených důvodů o zásah, který by ve svém důsledku znamenal porušení ústavně zaručených práv dotčených subjektů, ať již se jedná o právo vlastnické či svobodu podnikání, případně nerespektování základních náležitostí demokratického a právního státu, jak se domnívají navrhovatelé“. Podle čl. 89 odst. 2 Ústavy vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu jsou závazná pro všechny orgány i osoby. Z výše uvedeného plyne, že Ústavní soud již jednoznačně potvrdil soulad novely a solárního odvodu s ústavním pořádkem a krajský soud je tímto posouzením vázán. Námitka žalobce je tedy nedůvodná. Pro úplnost lze jen doplnit, že jak vyplývá z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2013, č. j. 1 Afs 76/2013-57, publikovaného pod č. 3000/2014 Sb. NSS, institut stížnosti na postup plátce daně ostatně za stávající právní úpravy ani není nástrojem, který by správci daně umožnil posuzovat věc s přihlédnutím ke konkrétním skutkovým okolnostem a který by v odůvodněných případech poskytl

poplatníkovi efektivní ochranu. Již samotný procesní postup, který žalobce v daňovém řízení zvolil, tedy předurčil jeho neúspěšnost a ani toto soudní řízení na tom nemůže ničeho změnit.

Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloby nejsou důvodné, a proto je zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. Ve věci rozhodoval soud bez jednání, jelikož účastníci s takovým postupem vyslovili souhlas podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému pak náklady nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, její zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. listopadu 2015

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová